

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Bethotyovej, PhD. a JUDr. Ľuboša Szigetiho v právnej veci navrhovateľa: **F. B.**, *zastúpeného advokátom JUDr. T., N.*, proti odporcovi: **OPÚ NZ**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 17. septembra 2007, č. OPÚ-489-07/10934/LP, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 23. januára 2008, č. k. 23 Sp 87/2007-11, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 23. januára 2008, č. k. 23 Sp 87/2007-11 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu, uvedené v záhlaví tohto rozsudku, ktorým odporca rozhodol tak, že navrhovateľ nespĺňa podmienky uvedené v zákone č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „reštitučný zákon“) na navrátenie vlastníctva alebo priznanie práva na náhradu za pozemky nachádzajúce sa v kat. úz. T., zapísané v pozemkovej knihe vo vl. č. X.. Odporcovi súd nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia odporcu a konania mu predchádzajúceho sa stotožnil so zistenými skutkovými a právnymi závermi správneho orgánu v plnom rozsahu.

Aj podľa názoru súdu prvého stupňa z predložených dokladov navrhovateľa, ako aj z písomností zadovážených odporcom, nebolo preukázané, že nehnuteľnosti prešli na štát bez právneho dôvodu. Išlo o prevzatie nehnuteľností na štát na základe Dohody o výmene obyvateľstva medzi ČSSR a Maďarskom č. 145/1946 Zb., ktorá nie je reštitučným titulom podľa § 3 reštitučného zákona. Z týchto dôvodov krajský súd rozhodnutie odporcu potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. a odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku krajského súdu navrhovateľ podal odvolanie a žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že odporca ani krajský súd neskúmali, či právni predchodcovia navrhovateľa obdržali nejaký nehnuteľný majetok po presídlení do Maďarska, resp. finančnú náhradu. Okrem toho namietal, že v rozhodnutí odporcu nie sú jednoznačne uvedené ustanovenia zákona č. 503/2003 Z.z. Z tohto dôvodu rozhodnutie nespĺňa zákonom predpísané náležitosti rozhodnutia. Odporca ako aj krajský súd rozhodli vo veci predčasne bez toho, aby doplnili dokazovanie ohľadne okolností vyst'ahovania právnych predchodcov navrhovateľa do Maďarska a ich odškodnenia v Maďarsku.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ustanovenia § 246c v spojení s §§ 211 a nasl. O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3, 5 reštitučného zákona právo na navrátenie vlastníctva k pozemku môže uplatniť oprávnená osoba do 31. decembra 2004 na obvodnom pozemkovom úrade, v ktorého obvode vlastnila pozemok, a zároveň preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v lehote právo zanikne. Rozhodnutie o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 vydá obvodný pozemkový úrad. Na konanie podľa odseku 2 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Proti rozhodnutiu obvodného pozemkového úradu podľa odsekov 2 a 4 možno podať opravný prostriedok na súde.

Podľa § 3 ods. 1 písm. o) reštitučného zákona oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu.

V zmysle ustanovenia § 1 písm. a), b) reštitučného zákona tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré neboli vydané podľa osobitného predpisu (zák. č. 229/1991 Zb.). Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria
a) poľnohospodársky pôdny fond,
b) lesný pôdny fond.

Predpokladom navrátenia vlastníctva k pozemkom alebo priznania náhrady za nehnuteľnosti, ktoré nie je možné vydať podľa reštitučného zákona bolo, aby si oprávnená osoba uplatnila reštitučný nárok na pozemkovom úrade v zmysle § 5 ods. 1 uvedeného zákona a súčasne preukázala splnenie zákonných podmienok oprávnenej osoby ustanovených v § 2 ods. 1, 2 tohto zákona, ako aj, že žiadané nehnuteľnosti prešli v zákonnej dobe (od 25.2.1948 do 1.1.1990) na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku skutočností taxatívne ustanovených v § 3 ods. 1, 2, 3 reštitučného zákona, právo na navrátenie vlastníctva alebo priznanie náhrady si oprávnená osoba uplatnila v lehote ustanovenej v § 5 ods. 1 označeného zákona (do 31.12.2004) a žiadané pozemky ku dňu odňatia mali charakter pôdy podľa § 1 ods. 1 tohto zákona, ako aj, že žiadané nehnuteľnosti neboli vydané podľa zákona o pôde (zákon č. 229/1991 Zb.).

Na konanie nárokoch oprávnených osôb v zmysle zákona o pôde sú príslušné pozemkové úrady podľa § 5 ods. 1 reštitučného zákona v spojení s § 5 ods. 5 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v platnom znení.

Pre konanie pozemkového úradu o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 reštitučného zákona platia všeobecné predpisy o správnom konaní, teda ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení o správnom konaní (ďalej len Správny poriadok) podľa § 5 ods. 3 reštitučného zákona.

Správny orgán v danej veci postupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutia si zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutočný stav, a preto jeho právny názor bol skutkovo a právne správny, z ktorých dôvodov v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre potvrdenie jeho rozhodnutí súdom prvého stupňa podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že v spise je potvrdenie Ministerstva vnútra SR, Štátneho archívu v N., pobočky N.Z., zo dňa 24.11.2004, č. A/VI-5/2004-00890-02 o tom, že v „Zozname odovzdaných spisov týkajúcich sa majetku osôb presídlených do MLR“ sú vedené údaje: b.č. X., mená presídlených do MLR: B. Š. a manž. M., syn Š. a nev. J., vnuk B. P., posledné bydlisko T. Ide o právnych predchodcov navrhovateľa – starých rodičov navrhovateľa – Š. B. a manž. M. B., po ktorých si uplatnil navrhovateľ reštitučný nárok na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam uvedeným v rozhodnutí odporcu, nachádzajúcim sa v kat. úz. T.

Podľa názoru odvolacieho súdu, zhodným s názorom súdu prvého stupňa, správny orgán si pre svoje rozhodnutie zadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci zistil skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že v danej veci sa nejednalo o prevzatie nehnuteľností štátom bez právneho dôvodu, ale na základe Dohody o výmene obyvateľstva č. 145/1946 Zb., ktorá nie je reštitučným titulom v zmysle § 3 reštitučného zákona. Aj podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán rozhodol v súlade s reštitučným zákonom.

V predmetnej veci zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva pre odporcu alebo súd povinnosť vykonať dokazovanie na okolnosti týkajúce sa presťahovania právnych predchodcov navrhovateľa do Maďarska, ako aj na skutočnosť, či im bola v Maďarsku poskytnutá pôda, resp. finančná náhrada. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou navrhovateľa, že rozhodnutie odporcu nemá predpísané náležitosti. Okrem toho podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúmvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Takéto vady odvolací súd nezistil.

Odvolací súd poznamenáva, že reštitučný zákon neobsahuje ustanovenie o odstránení prípadnej tvrdosti zákona, podľa ktorého by mohol, podľa okolností prípadu, rozhodnúť správny orgán o navrátení vlastníctva k nehnuteľnostiam alebo o poskytnutí náhrady.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom rozhodnutie správneho orgánu potvrdil, rozhodol v súlade so zákonom, a preto odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania (navrhovateľ nebol v konaní úspešný a odporca podľa zákona nemá nárok na náhradu trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 22. mája 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová